

بر مدار نظم

گفت و گو با آقای علی امینیان
کارشناس تربیت و برنامه ریزی

ورق بزنید

ما در زندگی اهداف متنوع و زیادی داریم که می‌خواهیم به آن‌ها برسیم. از درس خواندن و ورزش کردن گرفته تا شغل و کار در آینده؛ زندگی عرصه رسیدن یا تلاش برای رسیدن به هدف‌هایست و آنچه می‌تواند ما را به اهدافمان برساند یا نزدیک کند، توجه و دققت در برنامه‌ریزی است. برای این موضوع، به سراغ آقای علی امینیان، کارشناس تربیت و برنامه‌ریزی رفتیم تا هشت سؤالی را که می‌تواند برای شروع برنامه‌ریزی‌های ما مفید باشد، بپرسیم.

برنامه‌ریزی چیست؟

برنامه‌ریزی فرآیند فکرکردن و سامان‌دادن به فعالیت‌ها برای رسیدن به هدفی مشخص است.

چرا نیاز به برنامه‌ریزی داریم؟

اگر کسی هیچ هدفی در زندگی نداشته باشد و صرفما هر کاری که پیش آمد را انجام دهد، به برنامه‌ریزی نیازی ندارد! اما اگر فردی هدفی را در نظر داشته باشد قطعاً برای رسیدن به آن فکر می‌کند، نقشه می‌کشد و کارهایی انجام می‌دهد. همه این‌ها اجزای برنامه‌ریزی است؛ چون برنامه‌ریزی را «فرایند فکرکردن و سامان‌دادن به فعالیت‌ها برای رسیدن به هدفی مشخص» تعریف کرده‌اند.

چه نوع برنامه‌ریزی‌هایی وجود دارد که به کار ماباید؟

از جهتی، نوع برنامه‌ریزی به نوع هدف شما بستگی دارد؛ چون اهداف به «کوتاه‌مدت»، «میان‌مدت» و « بلندمدت» یا «راهبردی»، «عملیاتی» و «موقعیت» تقسیم می‌شوند. برنامه‌های اهم می‌توان متناسب با اهدافی که دنبال می‌کنند، به همین ترتیب تقسیم‌بندی کرد.

این اهداف چه تفاوت‌هایی با هم دارند؟

چگونه باید این‌ها از هم تشخیص داد؟

معمولاً هرچه هدف ریزتر، مشخص‌تر و جزئی‌تر باشد، به برنامه‌ای عملیاتی‌تر و کوتاه‌مدت‌تر نیاز دارد و هرچه هدف کلان‌تر و کلی‌تر باشد، به برنامه‌ای راهبردی‌تر و بلندمدت‌تر نیاز خواهیم داشت؛ مثلاً، دانش‌آموزی که در سال دهم دبیرستان تصمیم‌می‌گیرد در آینده وکیل پایه یک دادگستری شود، باید برای رسیدن به این هدف برنامه‌ای راهبردی و بلندمدت داشته باشد. در این راستا، اهداف خردتری را در نظر می‌گیرد؛ مثل قبول شدن در رشته حقوق در دانشگاه خوب دولتی.

طبعی است که برای رسیدن به چنین هدفی (مثلًا، همین ورود به دانشگاه دولتی) باید لااقل در سه سال آخر تحصیل خود با جدیت مطالعه کند تا بتواند به چنین هدفی برسد. این‌ها اهدافی میان‌مدت هستند که برای تحقق آن‌ها باید در قدم اول در پایه دهم تحصیلی، موفقیت بالایی را کسب کند. همین کسب موفقیت در پایه دهم تحصیلی هم (امتحان‌ها و فعالیت‌های مختلف دیگر)، هدفی کوتاه‌مدت و عملیاتی است که برای رسیدن به آن باید برنامه‌ای کوتاه‌مدت و عملیاتی تدوین کرد.

چگونه برنامه‌ریزی کنیم؟

برای برنامه‌ریزی معمولاً پنج مرحله طی می‌شود:

مرحله اول، انتخاب و مشخص کردن دقیق و بدون ابهام هدف که مرحله‌ای مهم و تعیین‌کننده است؛ چون جهت‌گیری و سهولت در طی کردن بقیه مراحل به دقت در این مرحله بستگی دارد حتماً باید دقیق شود که هدف واقع‌بینانه انتخاب شود و فقط آرزوی محال نباشد؛ در غیر این صورت، با مشکلاتی مثل سرخوردگی، یأس و نامیدی روبرو خواهیم شد.

مرحله دوم، بررسی راه‌های مختلف رسانیدن به هدف و انتخاب بهترین راه است. طبیعی است که بیشتر موقع راه‌های مختلف وجود دارند که می‌توانند ما را به مقصدمان برسانند و ما باید بتوانیم تصمیم بگیریم و با ملاک‌های خودمان، بهترین آن‌ها را انتخاب کنیم.

مرحله سوم، پیش‌بینی ملزمات کار در راه رسیدن به مقصود و هدف است. از چه چیزهایی باید بگذریم؟ آیا همچنان می‌توانیم ساعت‌ها جلوی تلویزیون بنشینیم، یا در فضای مجازی بگردیم؟ چه امکاناتی را باید تهیه کنیم؟ مرحله چهارم، بودجه‌بندی است. البته بودجه‌بندی در اینجا فقط به مسائل مادی محدود نمی‌شود. «بودجه‌بندی زمان» از آن هم مهم‌تر است. مرحله پنجم هم، تعیین سیاست‌ها یا خط‌مشی شما در راه رسیدن به هدفتان است که خود بحث مفصلی است و فعلاً مدنظر بحث ما نیست.

چطور برنامه‌مان را دوست داشته باشیم و از آن لذت ببریم؟

اگر در انتخاب هدف درست عمل کرده باشید و واقع‌بین بوده باشید و پیش‌بینی‌های شما هم درست باشد و مراحل مختلف را بانظم و انضباط اجرا کنید و تعلل و سستی نکنید قطعاً لذت برنامه درست و رسیدن به هدف طبق پیش‌بینی‌ها را خواهید چشید. البته در این راه احتیاج به تجربه و ایجاد عادت‌های درست و ترک عادت‌های غلط (مثل به تأثیرانداختن کارها) نقش بهسزایی دارند.

برنامه‌ریزی‌ها چه محدودیت‌های ای موافقی دارند؟

چرا بعضی اوقات برنامه‌ای که ریخته‌ایم را نیمه‌کاره رهایی کنیم؟

شاید مهم‌ترین محدودیت برنامه‌ریزی، زمان باشد؛

اما شایع‌ترین مشکل، نداشتن پشتکار و تلاش است.

اگر فردی به اندازه کافی همت نداشته باشد و برای اجرای برنامه‌ای که ریخته، انرژی و زمان کافی اختصاص ندهد، معلوم است که برنامه‌اش شکست می‌خورد و اگر این موضوع تکرار شود، ممکن است از اصل برنامه‌ریزی زده شود. استقامت و پشتکار مهم‌ترین ضامن اجرای برنامه به شمار می‌آید. این صفات باید در ما کاملاً عادت و تثبیت شود تا لذت برنامه‌داشتن و استفاده از آن برای رسیدن به اهداف را بچشیم.

به نظرتان آن ما باید در چه بخش‌هایی
از زندگی مان برنامه‌ریزی کنیم؟

برای پاسخ به این سؤال اول باید بدانید که برای کدام یک از بخش‌های زندگی‌تان هدف خاصی در نظر گرفته‌اید؛ مثلًا، آیا می‌خواهید معدلتان را ارتقا دهید؟ برای تحصیل در رشته خاصی در یک دانشگاه معتبر پذیرفته شوید؟ تا زمان مشخصی مبلغ خاصی را پس انداز کنید؟ در حرفه یا کاری پیشرفت کنید؟ کتاب‌های مشخصی را تا زمان معینی مطالعه کنید؟ آمادگی جسمانی‌تان را تا سال آینده به میزان مشخصی برسانید؟ به هر صورت، در هر بخشی که هدف داشته باشد، به برنامه‌ریزی احتیاج پیدا می‌کنید؛ داشتن هدف مهم است.

